

VÔ ĐỀ

Anh khuyên tôi “*hãy quên đi thù hận*”
Về quê hương xây dựng nước non nhà
Bằng tài năng học hỏi chốn phương xa
Đảng, nhà nước hoan nghênh người viễn xứ!

Anh khuyên tôi “*hãy khép lại quá khứ*”
Quên những ngày khói lửa dậy trời Nam
Chiến xa Nga hấn đậm vết hung tàn
Trên đường phố Sài Gòn ngày quốc hận!

Anh bảo tôi quên những ngày lận đận
Cha đi tù, mẹ buôn gánh bán bưng
Nuôi đàn con trong khốn khổ tột cùng
Tôi phải thôi học, sáng ngô chiều sắn

Vâng, tôi cố quên những ngày mưa, nắng
Đi mò cua, giúp Mẹ buổi cơm chiều
Quên những ngày nước ngập mái tranh xiêu
Đêm u tịch hãi hùng “kinh tế mới”!

Giờ, tha phương, quê nhà xa diệu vợi
Tôi sống cuộc đời dân chủ, ấm no
Nhưng dân tôi ĐANG khắc khoải mong chờ
Ngày sụp đổ của bạo quyền tàn độc

Thương quê hương bao lần tôi bật khóc
Thấy lương dân trong kiếp sống khốn cùng
Thương dân hiền cam chịu kiếp lao lung
Khổ đến nỗi đem con mình đi bán!

Tôi chông anh KHÔNG PHẢI VÌ DĨ VẮNG
Mà là vì HIỆN TẠI với TƯƠNG LAI
Vì dân tôi ĐANG sống kiếp đọa đày
Thế hệ trẻ nhìn TƯƠNG LAI VÔ ĐỊNH !

Thì anh ơi, nói chi lời lừa phỉnh
Đến bây giờ, ai tin cộng sản đâu
Nếu thật lòng xin hãy thực hiện mau
Cuộc hòa giải với người dân quốc nội:

Hãy ngưng ngay những hành động bỉ ổi
Ngưng đuổi nhà, cưỡng chiếm đất nhân dân
Ngưng đào mồ, san phẳng những mộ phần
Xây khách sạn làm giàu cho đảng ủy

Hãy ngưng ngay những ngón nghề phù thủy
Đạo giáo quốc doanh, dân chủ cò mồi
Hứa hoà hợp, hòa giải ở đầu môi
Nhưng cộng đảng vẫn độc quyền chúa tể

Nếu thật tình thì hãy mau giải thể
Đảng độc tài cộng sản (đảng vô lương)
Người TỶ NẠN bốn bề sẽ hồi hương
Đem tài sức hiến dâng cho đất nước

Hứa với anh, tôi là người đi trước!

TCY